

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 września 1921 roku

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 31, poz. 183) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Likwidacji podlegają wszelkie majątki ruchome i nieruchome, w myśl postanowień traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku, za wyjątkiem przedmiotów i pretensji, które na mocy praw, obowiązujących w poszczególnych okręgach sądowych wolne są od egzekucji.

§ 2. Komitet likwidacyjny, powziąwszy uchwałę o zastosowaniu likwidacji do majątku, prawa lub interesu, ogłasza o tem w „Monitorze Polskim”.
W razie powzięcia uchwały, że ma nastąpić likwidacja nieruchomości lub dziedzicznego prawa budowania, przewodniczący komitetu likwidacyjnego równocześnie z ogłoszeniem stawia wniosek o zapisanie tej uchwały w księgach hipotecznych, względnie w księdze gruntowej,—ewentualnie po jej założeniu.

§ 3. W przeciągu miesiąca od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim” w myśl poprzedniego paragrafu osobom zainteresowanym przysługuje pra-

wo zgłoszenia do właściwego komitetu likwidacyjnego sprzeciwów co do możliwości stosowania likwidacji. Sprzeciwy, zgłoszone w powyższym terminie, podlegają rozpatrzeniu komitetu likwidacyjnego, który, w razie uznania sprzeciwu za uzasadniony, może znieść, względnie zmienić poprzednią uchwałę. Zgłoszenie sprzeciwu nie wstrzymuje postępowania likwidacyjnego.

Niezgłoszenie sprzeciwu w czasie powyżej przepisany powoduje, że postępowanie likwidacyjne ma taki skutek, jak gdyby zgłoszono nieuzasadnione sprzeciwy, a osobie przeciwko której skierowaną jest uchwała o stosowaniu likwidacji, przysługuje jedynie prawo do sumy, uzyskanej z likwidacji, z zastrzeżeniem praw osób trzecich wobec odbiorcy tej sumy.

§ 4. Po powzięciu uchwały o sposobie likwidacji majątku, prawa lub interesu, komitet likwidacyjny ogłasza o tem w „Monitorze Polskim” i zawiadamia właściciela likwidowanego przedmiotu lub jego zastępcę listem poleconym pod adresem, który posiada komitet likwidacyjny.

O ile komitet likwidacyjny nie jest w posiadaniu adresu właściciela likwidowanego majątku, prawa lub interesu, albo jego zastępcy, wystarcza ogłoszenie.

Uchwała odnosi skutek prawny po upływie trzech dni od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim”

§ 5. Komitet likwidacyjny w wypadkach, kiedy to uzna za wskazane, władny jest zażądać od właściciela likwidowanego przedmiotu lub jego zastępcy osobistego stawienia się, jakoteż żądać od nich złożenia na piśmie lub osobiście wszelkiego rodzaju informacji i wyjaśnień, dotyczących likwidowanego przedmiotu.

W razie nieuzasadnionego niestawienia się właściciela likwidowanego przedmiotu lub jego zastępcy, lub też niezłożenia na piśmie żądanych informacji i wyjaśnień, właściciel traci prawo sprzeciwu co do faktycznych stwierdzeń, dokonanych w postępowaniu likwidacyjnym.

Uznanie niestawienia się za uzasadnione należy do kompetencji komitetu likwidacyjnego.

§ 6. Likwidacja majątków nieruchomości obejmuje wszelki majątek ruchomy, stanowiący przynależność danej nieruchomości, o ile nie nastąpiło wyłączenie na podstawie sprzeciwu w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Przysługujące mężowi prawo zarządu i użytkowania nie stoi na przeszkodzie likwidacji majątku żony; majątek dzieci może być zlikwidowany bez względu na prawa rodzicielskie względem tego majątku.

§ 8. Przy likwidacji przez zatrzymanie na rzecz Państwa nieruchomości obciążonej prawami rzeczowymi, wszystkie zobowiązania, wynikające z tych praw, z wyjątkiem praw, które zostały zapisane w księgach hipotecznych, względnie w księdze gruntowej wbrew przepisom ustawy z dnia 4 marca 1920 roku o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich (Dz. U. R. P. № 25, poz. 153) przechodzą na Państwo Polskie.

Przy likwidacji takiej nieruchomości komitet likwidacyjny, po dokonaniu jej oceny, potrąca z tej oceny wartość przechodzących na Państwo Polskie zobowiązań, wynikających z praw rzeczowych.

Właściwa władza winna bezzwłocznie piśmiennie zawiadomić wierzyciela o przejściu prawa własności z nadmienieniem, iż w razie niewniesienia sprzeciwu w przeciągu miesiąca, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, także osobista odpowiedzialność wobec wierzyciela przechodzi na Skarb Państwa Polskiego.

§ 9. Przy likwidacji w drodze zatrzymania przedmiotów na rzecz Państwa przechodzi własność przedmiotu na Państwo w 3 dni po ogłoszeniu uchwały w Monitorze Polskim.

Równocześnie z ogłoszeniem komitet likwidacyjny zawiadamia dotychczasowego właściciela o uchwale listem poleconym, skierowanym do niego pod adresem przez niego podanym, lub w razie niewskazania adresu pod jego nazwiskiem do miejscowości, w której się likwidowany przedmiot znajduje.

W uchwale komitetu likwidacyjnego należy:

- a) wymienić imię i nazwisko właściciela likwidowanego przedmiotu,
- b) wyszczególnić likwidowany przedmiot przy—nieruchomościach według ksiąg hipotecznych, względnie według księgi gruntowej,
- c) oznaczyć cenę likwidowanego przedmiotu,
- d) przy nieruchomościach wyszczególnić prawa rzeczowe osób trzecich na rachunek Państwa przejęte, oraz sumę na jaką wartość każdego prawa ustaloną została.

Obciążenia, niewymagające zapisu w księdze gruntowej, obciążają nadal nieruchomość i nie potrzeba ich wymieniać w uchwale,

- e) ustanowić sumę kosztów postępowania likwidacyjnego obciążających właściciela zlikwidowanego przedmiotu.

§ 10. W 3 dni po ogłoszeniu uchwały, wspomnianej w poprzednim paragrafie, przechodzą na Państwo prawa i obowiązki, wynikające z tytułu własności przedmiotu.

§ 11. Przy likwidacji drogą zbycia przedmiotu przez dotychczasowego właściciela, prawo własności przechodzi na nowonabywcę, w trybie wskazanym przez ustawy i rozporządzenia, obowiązujące w miejscu, w którym się odnośny przedmiot znajduje.

§ 12. Wykreślenie wszelkich wpisów w księgach hipotecznych, względnie w księgach gruntowych w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia a także wpisów, dokonanych wbrew przepisom ustawy z dnia 4 marca 1920 r. o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich, oraz dokonywanie wpisu uchwał o przeznaczeniu na likwidację, o przepisaniu tytułu własności na nowonabywcę — następuje na wniosek przewodniczącego komitetu likwidacyjnego.

§ 13. Wszelkie koszty postępowania likwidacyjnego ponosi właściciel likwidowanego majątku, prawa lub interesu, w granicach sum uzyskanych z likwidacji.

Wysokość kosztów określa komitet likwidacyjny.

§ 14. Likwidacja majątków, praw i interesów zakwalifikowanych do likwidacji przez sprzedaż przymusową nastąpi na zasadach przepisów dodatkowych.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

w z. J. Karsnicki

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzcіński